

hvad jeg før tillod mig at yttre, at jeg meente, at § 3 aldeles skulde bortfalde, og naar jeg ikke har stillet noget særligt Endringsforslag desangaaende, da er det en ligefrem Følge af at jeg meente, at Enhver, som antager, at denne § ikke behøves, har Leilighed til at stemme imod den. Det stiller sig, som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, for mig, som en aldeles administrativ Handling, at der paa lægges nogle Embedsmænd, at de inden en vis Tid skulle tilendebringe et dem betroet Hverv, og jeg formaaer ideimindste ikke at indsee, at den lovgivende Myndighed skal blande sig deri. Det synes mig ligefrem at ligge i Administrationens hele Stilling og Natur, at den maa kunne sige til Embedsmanden, til den og den Tid skal et saadant Hverv være tilendebragt, og jeg veed ikke, hvorledes nogen Anden end den kan være istand til at bedømme, om den ene eller anden Tid maatte være passende til at udføre dette Hverv. Jeg skjønner ikke rettere, end at det er Noget, man maa overlade til Administrationen, men saa maa ogsaa igjen deraf følge, at naar den har paalagt Embedsmænd et saadant Hverv, saa maae de ogsaa ligefrem være berettigede til at nyde Embedsgage for den forlængede Tid, hvori det er dem paalagt at udføre det. Jeg hører vel, at dette maa skee ikke er saa ganske rigtigt, idet den høitærede Finansminister mener, at dertil maatte udfordres en særskilt Bemyndigelse, men dette forekommer mig dog ikke ganske klart, da jeg, som sagt, maa antage, at den, som dette Hverv er paalagt, have et billigt Krav paa, at den Betaling, som er tilstaaet derfor, gives dem. Jeg mener endog saa, at det ikke er saa ganske rigtigt, naar man af § 4 vil beholde den første Sætning, og altsaa blot decretere, at disse Embedsmænd skulle afgaae; det forekommer mig, at Rigsdagen eller den lovgivende Magt slet ikke har Noget at bestille med saaledes at affædige Embedsmænd; det er, og saaledes hedder det ogsaa i Grundloven, kun Kongen, der kan bestikke og affædige Embedsmænd, men jeg seer ikke rettere, end at man her kommer til at udtale en Affædigelse for en heel Klasse af Kongen indsatte Embedsmænd. Det følger vel af sig selv, at, naar den lovgivende Magt decreterer en Indretnings eller

et Embedes Ophør, fordi det ikke længer behøves, saa maa det indbrages, hvoraf det vel igjen følger, at den med Indretningen forbundne Embedsvirksomhed maa ophøre; men selve Embedsmændenes Affædigelse forekommer det mig slet ikke, at Rigsdagen har at tage Hensyn til. Jeg indseer ikke rettere, end at det ligefrem følger af sig selv, at, naar den Indretning er ophævet, hvorom her er Tale, saa maae de Embedsmænd, som have været derunder ansatte, gaae ind under Pensionens Bestemmelser, og hvis det Udkast til en Pensionsslov, der er Thinget forelagt, bliver til Lov, saa indeholder det udtrykkelig Bestemmelse om, hvorledes Embedsmanden er berettiget til, naar et Embede indbrages, at nyde Pension. Jeg kan derfor ikke see rettere, end at begge disse §§ uden al Skade for Loven aldeles kunne bortfalde.

Dahl: Naar den administrative eller executive Myndighed henvender sig til den lovgivende Myndighed i den Formening, at den derved lettere vil kunne udføre det Kald, der er dem betroet, forekommer det mig, at der er al Anledning for den lovgivende Magt til saaledes at komme den executive Magt tilhjælp, og denne er saameget større, som det altid er en humanere og mildere Fremgangsmaade, idet den dømmende Myndighed derved kommer til at afgjøre vigtige Spørgsmaal, Spørgsmaal, der kunne være af særlig Indskyldelse for vedkommende Bestillingsmand eller Embedsmænd, og det er ogsaa meest i Harmoni med Grundlovens § 77.

H. W. Hansen: Ja, jeg maatte maa skee kun tillade mig hertil at svare, at den Betragtning, jeg gaaer ud fra, ingenlunde er den, at man skulde undgaae at komme den executive eller administrative Magt til Hjælp. Det stiller sig for mig netop saaledes, at jeg ønsker en kraftig og stærk Administration. Det er fra det Synspunkt, at jeg gaaer ud, og jeg troer, at det vil kunne naaes, naar den hele Stilling rigtig opfattes mellem de Overordnede og Underordnede i Administrationen. Jeg troer netop, at den overordnede Administrations Myndighed vil svæffes i samme Grad, som det ansees fornødent, at den lovgivende Magt indskrider for at understøtte den. Jeg troer, at